

8 Δεκεμβρίου, 1989

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΟΛΙΑΤΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΔΗΜΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΟΜΕΤΙΟΥ,

Καθ' ων η Αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 85/89)

Έννομο συμφέρον — Αποδοχή διοικητικής πράξεως — Στερεί τον αποδεχθέντα εννόμου συμφέροντος προσβολής της.

Προθεσμία καταχώρησης Αιτήσεως Ακυρώσεως — Πότε αρχίζει η προθεσμία — Γνώση της προσβαλλομένης πράξεως.

5

Παραλείψεις εν τη εννοία του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος — Παράλειψη — Πότε η παράλειψη μπορεί να προσβληθεί με Αίτηση Ακυρώσεως — Πρέπει να πρόκειται για παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας.

10

Στην παρούσα υπόθεση ο αιτών είχε μετάσχει σε αρχιτεκτονικό διαγωνισμό για την κατασκευή του κτιρίου του Δημαρχείου Αγίου Δομετίου. Σύμφωνα με τους όρους της προκηρύξεως τις αρχιτεκτονικές μελέτες θα έκρινε κριτική επιτροπή, η οποία δεν ήταν υποχρεωμένη να απονέμει πρώτο ή οποιοδήποτε άλλο βραβείο ή έπαινο, αλλά σε περίπτωση απονομής πρώτου βραβείου, οι καθ' ων η Αίτηση υποχρεούντο να αναθέσουν στον βραβευθέντα την εκπόνηση της μελέτης και την επίβλεψη της εκτέλεσης του έργου.

15

Την 19η Μαΐου 1988 οι καθ' ων η Αίτηση δημοσίευσαν τα αποτελέσματα του αρχιτεκτονικού διαγωνισμού. Ο αιτών πήρε έπαινο. Το πρώτο, δεύτερο και τρίτον βραβεία απενεμήθησαν σε άλλους μέτεγο-

20

5 ντες του διαγωνισμού. Ο αιτών αρνήθηκε να παραστεί στην τελετή απονομής των βραβείων και του επαίνου. Άσκησε το δικαίωμά του και πήρε αντίγραφο του πορίσματος της κριτικής Επιτροπής μεταξύ της 20ης και 24ης Μαΐου 1988. Στις 24 Μαΐου 1988 ο αιτών εξέφρασε τη
 10 διαφωνία του με το πόρισμα της κριτικής Επιτροπής, με επιστολή, που έστειλε στους καθ' ων η Αίτηση. Την επομένη όμως ημέρα, με δεύτερη επιστολή του ημερομηνίας 25 Μαΐου 1988, ο αιτών απέσυρε το περιεχόμενο της πρώτης επιστολής, παρεκάλισε τους καθ' ων η Αίτηση να θεωρήσουν το θέμα του διαγωνισμού λήξαν και δήλωσε ότι δε θα εγείρει στο μέλλον οποιαδήποτε αξίωση ή απαίτηση στο θέμα αυτό.

15 Παρά ταύτα αρχές του έτους 1989 ο αιτών κατεχώρησε την παρούσα Αίτηση Ακυρώσεως. Προς υποστήριξή της προέβαλε μεταξύ άλλων το γεγονός ότι δεν υπάρχει απόφαση, αφού οι καθ' ων η Αίτηση ουδέποτε συνεδρίασαν.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την Αίτηση Ακυρώσεως, αποφάσε:

- 20 (1) Η απόφαση της κριτικής Επιτροπής δημοσιεύτηκε με εντολή των καθ' ων η Αίτηση. Παρά την έλλειψη πρακτικών, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι δεν υπάρχει απόφαση των καθ' ων η Αίτηση.
- 25 (2) Δεν μπορεί να γίνει δεκτός ως λόγος ακυρώσεως ο ισχυρισμός περί παραλείψεως λήψεως αποφάσεως. Οι καθ' ων η Αίτηση ούτε καν υπόχρεοι να λάβουν απόφαση ήταν. Επομένως δεν μπορεί να γίνεται λόγος για παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας.
- 30 (3) Εν πάση περιπτώσει είναι φανερό ότι ο αιτών έλαβε πλήρη γνώση της πράξεως μεταξύ της 20ης και 24ης Μαΐου 1988 και επομένως η Αίτηση Ακυρώσεως τυγχάνει εκπρόθεσμος.
- 35 (4) Από την επιστολή της 25ης Μαΐου 1988 προκύπτει ότι ο αιτών ενούσια αποδέχτηκε το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης πράξεως. Στερείται συνεπώς εννόμου συμφέροντος στην παρούσα υπόθεση.

Η αίτηση ακυρώσεως απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Cyprus Tannery Ltd. v. Republic (1980) 3 A.A.Δ. 405,

The Police Association and Others v. Republic (1972) 3 C.L.R. 1,

5

Πλουσίου v. Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου (1982) 3 A.A.Δ. 230.

Προσφυγή.

10

Προσφυγή για δήλωση ότι η άρνηση και/ή παράλειψη του Δήμου Αγίου Δομετίου να κατακυρώσουν την προσφορά για την εκπόνηση αρχιτεκτονικών σχεδίων του Δημοτικού Μεγάρου Αγίου Δομετίου είναι άκυρος και/ή παράνομος και/ή στερείται νομικής ισχύος.

15

Π. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Ε. Οδυσσέως, για τους Καθ' ων η αίτηση.

20

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή του ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

“Διακήρυξιν και/ή απόφασιν του Δικαστηρίου ότι η άρνησις και/ή παράλειψις των καθ' ων η αίτησις όπως αποφασίσουν την κατακύρωσιν προσφοράς διά την εκπόνησιν αρχιτεκτονικών σχεδίων του Δημοτικού Μεγάρου Αγίου Δομετίου είναι άκυρος και/ή παράνομος και/ή εστερημένη οιασδήποτε νομικής ισχύος.”.

25

30

Στην αίτηση αναφέρεται ότι ο αιτητής βασιίζεται στα πιο κάτω νομικά σημεία:

“1. Η προσβαλλομένη παράλειψις και/ή αμέλεια είναι παράνομος και/ή αινιγματική.

35

2. Δεν ελήφθη η απόφασις εντός λογικής και/ή νομίμου προθεσμίας.

3. Η προσβαλλομένη παράλειψις δεν είναι δικαιολογημένη.

40

4. Η πιθανή εκδοχή ότι ορίσθη και/ή απεφάσισεν η Κριτική Επιτροπή είναι παράνομος.

5. Δεν έγινε η δέουσα έρευνα.

6. Παρεβιάσθησαν οι αρχές της χρηστής διοικήσεως.

7. Παρεβιάσθη η διακεκρυγμένη και/ή συμφωνημένη διαδικασία.

8. Περαιτέρω λόγοι θα δοθούν κατά την δικάσιμον.”.

Τα γεγονότα όπως τα επικαλείται ο αιτητής στην αίτησή του είναι τα εξής:

1. Ο Αιτητής είναι Διπλωματούχος Αρχιτέκτονας.

2. Οι Καθ' ων η αίτησις αποτελούν τον Δήμο Αγίου Δομετίου.

3. Οι Καθ' ων η αίτησις διά αποφάσεως των η οποία εδημοσιεύθη τον Νοέμβριον του 1987 προεκήρυξαν αρχιτεκτονικό διαγωνισμό με σκοπόν την κατακύρωσιν προσφοράς διά την εκπόνησιν σχεδίων του ανεγερθησομένου Δημοτικού Μεγάρου Αγίου Δομετίου.

4. Ο Αιτητής υπέβαλε νομοτύπως και εγκαίρως τα σχέδιά του.

5. Οι Καθ' ων η αίτησις υποχρεούντο βάσει του Νόμου να αποφασίσουν.

6. Παρά την πολύμηνον κατακράτησιν των σχεδίων των διαφόρων υποψηφίων το Δημοτικό Συμβούλιο εις ουδεμίαν Νόμιμον απόφασιν έχει προβεί.”.

Οι καθ' ων η αίτησις βασίζου την ένστασή τους στα πιο κάτω νομικά σημεία:

“Με πλήρη επιφύλαξη των δικαιωμάτων του να ζητήσει περαιτέρω και καλύτερες λεπτομέρειες των θεραπειών που ζητά ο Αιτητής, των νομικών λόγων πάνω στους οποίους

στηρίζεται και των γεγονότων πάνω στα οποία βασίζεται η αίτησή του, ο καθ' ου η Αίτηση Δήμος βασίζει την ένστασή του στα ακόλουθα σημεία:

- “1. Η ισχυριζόμενη ‘άρνηση και/ή παράλειψη’ δεν υπάρχουν. 5
  2. Ο καθ' ου η αίτηση Δήμος ουδέποτε εξήτησε προσφορές για την εκπόνηση αρχιτεκτονικών σχεδίων για το Δημοτικό Μέγαρο του Αγίου Δομετίου, όπως ισχυρίζεται ο Αιτητής, ή άλλως. 10
  3. Δεν υπάρχει εκτελεστή Διοικητική πράξη εντός της εννοίας του Άρθρου 146 του Συντάγματος. 15
  4. Η ισχυριζόμενη ‘άρνηση’ και/ή ‘παράλειψη’ δεν εμπίπτουν στις πρόνοιες ή έννοιες του Άρθρου 146 του Συντάγματος.
  5. Η προσφυγή (και εάν υποτεθή πως μπορούσε να εγερθή) είναι εκπρόθεσμη. 20
  6. Ο καθ' ου η αίτηση Δήμος καμμιάν υποχρέωση είχε, κατά νόμο, να πάρει οποιαδήποτε απόφαση. 25
  7. Εν πάση περιπτώσει ο Αιτητής στερείται έννομου συμφέροντος.
  8. Η υπό της κριτικής επιτροπής του διαγωνισμού γενομένη διανομή βραβείων είναι τηρουμένων των άνω ισχυρισμών και άνευ επηρεασμού προς αυτούς, ορθή και ελήφθη κατά τρόπον αντικειμενικόν και δίκαιον.”. 30
- Όπως προκύπτει από τις αγορεύσεις των δικηγόρων των δύο πλευρών και τα έγγραφα που κατατέθηκαν, τα ουσιώδη γεγονότα είναι σε συντομία τα εξής: Με ανακοίνωσή τους που δημοσιεύτηκε στον ημερήσιο τύπο στις 12 Νοεμβρίου 1989 οι καθ' ων η αίτηση κοινοποίησαν σε ενδιαφερόμενους αρχιτέκτονες ότι προκήρυσσαν “Παγκύπριο Αρχιτεκτονικό Διαγωνισμό για την ανέγερση Δημοτικού Μεγάρου, σύμφωνα με τους Κανονισμούς Προκήρυξης και Διεξαγωγής Διαγωνισμών του Συνδέσμου Πολιτικών Μηχανικών και Αρχιτεκτόνων Κύπρου” και βάσει 40

Όρων Συμμετοχής που οι ενδιαφερόμενοι αρχιτέκτονες μπορούσαν να παραλάβουν από τα γραφεία του Δημοτικού Γραμματέα. Στην ανακοίνωση αναφέρονται επίσης τα ονόματα του Προέδρου και των τεσσάρων μελών της Κριτικής Επιτροπής που ορίστηκε για το σκοπό αυτό. Στην ανακοίνωση αυτή ανταποκρίθηκαν θετικά και υπόβαλαν μελέτες 16 αρχιτέκτονες περιλαμβανομένου του αιτητή. Σε έξι διαδοχικές συνεδρίες της μεταξύ 29 Απριλίου 1988 και 18 Μαΐου 1988 η Κριτική Επιτροπή αξιολόγησε τις μελέτες που υπόβαλαν οι διαγωνιζόμενοι Αρχιτέκτονες και εξέδωσε εκτεταμένο Πόρισμα που περιλαμβάνει σκεπτικό της αξιολόγησης κάθε μελέτης ξεχωριστά. Στο Πόρισμα αναφέρεται ότι η Κριτική Επιτροπή διαπίστωσε "ότι καμμία μελέτη δεν μπορεί να υιοθετηθεί έτσι όπως είναι σχεδιασμένη χωρίς αρκετές τροποποιήσεις που θεωρούνται απαραίτητες" και ότι, παρά το γεγονός αυτό, η Επιτροπή αποφάσισε να απονεμηθούν τα τρία βραβεία που προβλέπονται στους Κανονισμούς και στους Όρους Συμμετοχής στις ακόλουθες μελέτες:

20 Πρώτο βραβείο (Ποσό £1.500): Μελέτη αρ. 474800 των Α. Λοιζιά, Ι. Ιωακείμ και Β. Ιερεΐδη.

Δεύτερο βραβείο (Ποσό £750): Μελέτη αρ. 620607 του Π. Σανταριά.

25 Τρίτο βραβείο (Ποσό £250): Μελέτη αρ. 974112 των Χ. Αιμιλιανίδη, Κ. Αντωνίου Σ. Πιέρα και Χ. Φεραίου.

Έπαινος: Μελέτη αρ. 160184 του Ι. Σολιάτη (αιτητή).

30 Θα πρέπει στο στάδιο αυτό να αναφέρω ότι, σύμφωνα με τους Κανονισμούς και τους Όρους Συμμετοχής στο διαγωνισμό, η Κριτική Επιτροπή δεν υποχρεούται να απονέμει το πρώτο ή οποιοδήποτε βραβείο ή έπαινο, αλλά σε περίπτωση απονομής πρώτου βραβείου, οι καθ' ων η αίτηση υποχρεούνται να αναθέσουν στο βραβευθέντα την εκπόνηση της μελέτης και την επίβλεψη της εκτέλεσης του έργου κάτω από ορισμένες επιφυλάξεις και όρους που όμως δεν αφορούν την παρούσα υπόθεση.

40 Με επιστολή τους ημερομηνίας 19 Μαΐου 1988 οι καθ' ων η αίτηση ζήτησαν από τη διεύθυνση των τεσσάρων εφημερίδων

να δημοσιεύσουν στις 20 Μαΐου 1988 “Ανακοίνωση Αποτελεσμάτων” του Αρχιτεκτονικού Διαγωνισμού για το Δημοτικό Μέγαρο Αγίου Δομετίου με την οποία η Κριτική Επιτροπή που συνεστήθη για τον πιο πάνω σκοπό ανακοίνωνε τα αποτελέσματα του διαγωνισμού και την απονομή των βραβείων στις μελέτες των αρχιτεκτόνων που έχω ονομάσει πιο πάνω. Η δημοσίευση έγινε σύμφωνα με την εντολή των καθ’ ων η αίτηση. 5

Με επιστολή τους ημερομηνίας 6 Ιουλίου 1988 οι καθ’ ων η αίτηση κάλεσαν τον αιτητή να παρευρεθεί στα γραφεία του Δήμου στις 12 Ιουλίου 1988 για την απονομή των βραβείων του διαγωνισμού, στην οποία όμως ο αιτητής δεν ανταποκρίθηκε αρνούμενος να παραλάβει τον έπαινο που του απονεμήθηκε. 10

Ο αιτητής έλαβε γνώση των αποτελεσμάτων του διαγωνισμού από τη δημοσίευση στον ημερήσιο τύπο ημερομηνίας 20 Μαΐου 1988. Μεταξύ 20 Μαΐου 1988 και 24 Μαΐου 1988 ο αιτητής άσκησε το σχετικό δικαίωμά του και πήρε αντίγραφο του Πορίσματος της Κριτικής Επιτροπής. Στις 24 Μαΐου 1988 ο αιτητής άσκησε το σχετικό δικαίωμά του και πήρε αντίγραφο του Πορίσματος της Κριτικής Επιτροπής. Στις 24 Μαΐου 1988 ο αιτητής έστειλε μακροσκελή επιστολή στους καθ’ ων η αίτηση, στην οποία εκφράζει τη διαφωνία του με το Πόρισμα της Κριτικής Επιτροπής και σχολιάζει το σκεπτικό της αξιολόγησης της δικής του μελέτης και εκείνων των άλλων διαγωνιζομένων, και διαμαρτύρεται με δριμύτητα για το αποτέλεσμα του διαγωνισμού, το οποίο ισχυρίζεται ότι τον αδικεί. Εν τούτοις, την επομένη μόλις μέρα, με δεύτερη επιστολή του ημερομηνίας 25 Μαΐου 1988 που έστειλε στους καθ’ ων η αίτηση, ο αιτητής αποσύρει ρητά το περιεχόμενο της πρώτης επιστολής του, τους παρακαλεί να θεωρήσουν το θέμα του διαγωνισμού λήξαν και τους δηλώνει ότι δε θα εγείρει στο μέλλον καμιά αξίωση ή απαίτηση πάνω στο θέμα αυτό. 15

Μετά την απονομή των βραβείων και σύμφωνα με τη ρητή υποχρέωσή τους βάσει των Όρων Συμμετοχής στο διαγωνισμό οι καθ’ ων η αίτηση ανάθεσαν στον πρώτο βραβευθέντα αρχιτέκτονα την εκπόνηση της μελέτης και την επίβλεψη της εκτέλεσης του έργου. Ο αιτητής δεν επέδωσε ποτέ ειδοποίηση για την παρούσα διαδικασία στον βραβευθέντα αρχιτέκτονα. 20

Επικαλούμενος το εδάφιο (3) του άρθρου 45 του περι
 Δήμων Νόμου του 1985, το οποίο ορίζει ότι οι πράξεις και
 εργασίες οποιωνδήποτε επιτροπών, ειδικών ή γενικών, που το
 Δημοτικό Συμβούλιο ορίζει για οποιοδήποτε σκοπό σύμφωνα
 5 με το εδάφιο (1) του ίδιου άρθρου, υποβάλλονται στο
 Συμβούλιο για έγκριση, ο ευπαιδευτος δικηγόρος του αιτητή
 ισχυρίστηκε ότι το Πόρισμα της Κριτικής Επιτροπής του
 Διαγωνισμού δεν υποβλήθηκε στο Συμβούλιο για έγκριση και
 10 επομένως, κατά τον κ. Αγγελίδη, τα αποτελέσματα του διαγωνι-
 σμού όπως έχουν δημοσιευτεί δεν αποτελούν νόμιμη διοικητική
 πράξη. Αν έτσι έχουν τα πράγματα, είτε ο κ. Αγγελίδης, οι καθ'
 ων η αίτηση ουδέποτε αποφάσισαν μέχρι σήμερα, όπως είχαν
 υποχρέωση να αποφασίσουν, για τα αποτελέσματα του διαγωνι-
 σμού κατά παράβαση του Άρθρου 29 του Συντάγματος.

15 Το επιχείρημα του κ. Αγγελίδη δεν ευσταθεί. Δεν υπάρχει
 βέβαια ισχυρισμός ότι το Συμβούλιο συνεδρίασε ποτέ με θέμα
 στην ημερήσια διάταξη την έγκριση του Πορίσματος της
 Κριτικής Επιτροπής για το διαγωνισμό. Κανένα πρακτικό
 20 τέτοιας συνεδρίας ή έγκρισης δεν έχει κατατεθεί στο
 Δικαστήριο. Είναι όμως γεγονός ότι είναι το Συμβούλιο που
 δημοσίευσε στις 20 Μαΐου 1988 τα αποτελέσματα του διαγω-
 νισμού στον ημερήσιο τύπο και είναι το Συμβούλιο που έγρα-
 ψε στον αιτητή την επιστολή ημερομηνίας 6 Ιουλίου 1988 για
 25 την απονομή των βραβείων. Επιπρόσθετα, το Συμβούλιο έκαμε
 την απονομή των βραβείων με βάση το Πόρισμα της Κριτικής
 Επιτροπής και μεταγενέστερα ανάθεσε στον βραβευθέντα αρχι-
 τέκτονα την εκπόνηση της μελέτης και την επίβλεψη της εκτέ-
 30 λησης του έργου. Εν πάση όμως περιπτώσει, οι καθ' ων η αίτη-
 ση δεν είχαν οποιαδήποτε υποχρέωση να απονέμουν οποιοδή-
 ποτε βραβείο σε οποιοδήποτε διαγωνιζόμενο, η δε απονομή
 πρώτου βραβείου ήταν προϋπόθεση της υποχρέωσης των καθ'
 ων η αίτηση να αναθέσουν στον πρώτο βραβευθέντα αρχιτέ-
 35 κτονα και σε κανένα άλλο την εκπόνηση της μελέτης και την
 επίβλεψη της εκτέλεσης του έργου, αν βέβαια ορθά αντιλήφθη-
 κα ότι είναι αυτό που ο αιτητής εννοεί με τη φράση "άρνησις
 και/ή παράλειψις των καθ' ων η αίτησις όπως αποφασίσουν
 την κατακύρωσιν προσφοράς διά την εκπόνησιν αρχιτεκτονι-
 40 κών σχεδίων του Δημοτικού Μεγάρου" που περιέχεται στη
 θεραπεία που ζητά με την παρούσα προσφυγή του. Λέγω ότι
 αυτό πρέπει να εννοεί ο αιτητής γιατί απ' όλα όσα έχω διαβά-
 σει και ακούσει στην παρούσα διαδικασία, δεν μπορεί να ανα-

φέρεται ο αιτητής σε οποιαδήποτε άλλη ισχυριζόμενη παράλειψη των καθ' ων η αίτηση, ούτε υπήρξε ποτέ θέμα κατακύρωσης οποιασδήποτε προσφοράς.

Οι πρόνοιες του Άρθρου 29 του Συντάγματος δεν εφαρμόζονται στην παρούσα περίπτωση ιδιαίτερα κατόπιν της επιστολής του αιτητή στους καθ' ων η αίτηση με ημερομηνία 25 Μαΐου 1988, στο περιεχόμενο της οποίας έχω ήδη αναφερθεί. Επιπρόσθετα και σύμφωνα με τη νομολογία, η ισχυριζόμενη παράλειψη που προσβάλλει ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή του για να μπορεί να αποτελέσει θέμα προσφυγής κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος πρέπει να αναφέρεται σε πράξη ή απόφαση που οι καθ' ων η αίτηση είχαν νομική υποχρέωση να πάρουν. Πρέπει να είναι παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας. Η έννοια της προσβλητέας παράλειψης δόθηκε με σαφήνεια από τον τότε Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου Μ. Τριανταφυλλίδη στην απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Cyprus Tannery Ltd. v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 405, στην οποία είπε τα εξής στη σελ. 415:

“The exercise of the said powers is a matter of discretion and it appears to be well settled that an omission, in the sense of paragraph 1 of Article 146 of the Constitution, means an omission to do something required by law, as distinct from the non-doing of a particular act for the non-taking of a particular course as a result of the exercise of discretionary powers (see, inter alia, *The Police Association and Others v. The Republic* (1972) 3 C.L.R. 1, 23).”

Στην παρούσα περίπτωση ο ισχυρισμός του αιτητή για οφειλόμενη ενέργεια των καθ' ων η αίτηση δεν έχει υποστηριχθεί με αναφορά σε οποιοδήποτε Νόμο ή Κανονισμό. Μπορεί, τουναντίο, να λεχθεί ότι η έλλειψη οποιασδήποτε οφειλόμενης ενέργειας υποστηρίζεται ρητά από τους όρους Συμμετοχής του αιτητή στον προκηρυχθέντα διαγωνισμό.

Επιπρόσθετα και ανεξάρτητα από όσα έχω ήδη αναφέρει, και σε περίπτωση ακόμα που θα έκρινα βάσιμο τον ισχυρισμό του αιτητή ότι υπήρξε παράβαση του άρθρου 45(3) του περί Δήμων Νόμου του 1985, δεν μπορεί να λεχθεί ότι δεν υπάρχει καθόλου πράξη ή απόφαση. Υπάρχει η πράξη της δημοσίευσης των αποτελεσμάτων του διαγωνισμού που έγινε από τους καθ'

ων η αίτηση στις 20 Μαΐου 1988 έστω και χωρίς την προηγούμενη ρητή τους έγκριση. Το μόνο που μπορεί να υποστηριχθεί σε τέτοια περίπτωση είναι ότι δεν ακολουθήθηκε η επιβαλλόμενη διαδικασία πριν τη δημοσίευση των αποτελεσμάτων του διαγωνισμού και η πράξη της δημοσίευσης μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο προσφυγής κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος. Η δημοσίευση έγινε στις 20 Μαΐου 1986 και ο αιτητής δέχεται ότι έλαβε γνώση και της δημοσίευσης και του περιεχομένου του Πορίσματος της Κριτικής Επιτροπής πριν τις 24 Μαΐου 1988 που έγραψε την πρώτη επιστολή του διαμαρτυρόμενος για τα αποτελέσματα. Εκτός εκεί που νομοθετική διάταξη επιβάλλει την κοινοποίηση από το διοικητικό όργανο της πράξης ή απόφασης στον επηρεαζόμενο με καθορισμένο τρόπο, κάτι που δεν συμβαίνει στην παρούσα περίπτωση, η προθεσμία των 75 ημερών που καθορίζεται στο Άρθρο 146.3 του Συντάγματος αρχίζει από την ημέρα που το επηρεαζόμενο πρόσωπο, ο αιτητής στην παρούσα περίπτωση, έλαβε τέτοια γνώση της πράξης ή απόφασης ώστε να μπορεί να διεκδικήσει τα δικαιώματά του. Σχετική είναι η υπόθεση *Σπύρος Πλουσιού v. Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου* (1982) 3 Α.Α.Δ. 230 στην οποία ο Δικαστής Πιζής είτε τα εξής στις σελίδες 237 και 238:

“Article 146.3 does not envisage knowledge from any particular source. All it requires is knowledge of the decision, certain enough to enable a party affected thereby to pursue his rights. A party, an existing legitimate interest of whom is prejudiced by the decision, is deemed to be in such a position as soon as he gains adequate knowledge of the decision itself. Adequate is that kind of knowledge that comprises every material aspect of the decision.

Administrative law does not cast a duty on the authors of administrative acts to communicate them to the persons affected thereby. Of course, whenever they omit to communicate their decision they take a risk, they infuse an element of uncertainty in their administrative process, inasmuch as their decision may come up for review long after it is taken, whenever a prejudiced party happens to gain knowledge of it. But it is a risk they may take without offending administrative law. Even where notification is required by law, acquisition of knowledge of the decision from any other quarter, suffices to put

in motion the time provisions of Article 146.3. Only where the notification forms a component element of the administrative act itself, is notification a necessary pre-condition for the running of time under Article 146.3. I need not debate in these proceedings whether the law makes notification a mandatory prerequisite where, by virtue of the decision, vested rights are taken away. The matter does not arise for consideration and reserve judgment for an opportune future occasion.”

5

Η παρούσα προσφυγή καταχωρήθηκε στις 3 Φεβρουαρίου 1989, δηλαδή αρκετούς μήνες μετά την εκπνοή της προθεσμίας των 75 ημερών και είναι, επομένως εκπρόθεσμη και απαράδεκτη.

10

Υπάρχει ακόμα και το θέμα της εξάλειψης του έννομου συμφέροντος που τυχόν είχε ο αιτητής, η οποία επιήλθε σαν αποτέλεσμα της δεύτερης επιστολής που έστειλε στους καθ' ων η αίτηση με ημερομηνία 25 Μαΐου 1988, στο περιεχόμενο της οποίας έχω ήδη αναφερθεί και το οποίο έχω τη γνώμη ότι αποτελεί συναίνεση και αποδοχή από μέρος του αιτητή της προσβαλλόμενης πράξης ή/και παράλειψης. Σχετικό επί του προκειμένου είναι το πιο κάτω απόσπασμα από τα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας 1929-1959 στις σελίδες 260 και 261:

15

20

“α) Συναίνεσις και αποδοχή

25

Δεν υφίσταται έννομον συμφέρον προς προσβολήν διοικητικής πράξεως, εκδοθείσης τη αιτήσει, ή τη προκλήσει ή τη συναίνεσει του αιτούντος. Γενικώς δε δεν δημιουργείται έννομον συμφέρον, οσάκις διαπιστούται ότι ο αιτών συνήνεσεν καθ' οιονδήποτε τρόπον εις την έκδοσιν της πράξεως. Ούτω εκρίθη ότι Δήμος ή Κοινότης δεν κέκτηται έννομον συμφέρον προς προσβολήν πράξεως τροποποιούσης το σχέδιον πόλεως, εάν προκύπτει εκ του φακέλου ότι η τροποποίησης του σχεδίου είναι σύμφωνος προς την υπ' αυτών υποβληθείσαν πρότασιν: 483(35).

30

35

Εξ άλλου, η γενομένη τυχόν αποδοχή της προσβαλλομένης πράξεως υπό του αιτούντος καθιστά απαράδεκτον την κατ' αυτής στρεφομένην αίτησιν ακυρώσεως, ελλείψει συμφέροντος. Η αποδοχή επέρχεται ου μόνον ρητώς, διά σχετικής δηλώσεως του αιτούντος, αλλά και σιωπηρώς, δυνα-

40

5 μένη δηλονότι να συναχθή και εκ διαφόρων ενεργειών του, ως η αναγνώρισις εκ μέρους του αιτούντος νομικής τινός καταστάσεως, εφ' όσον αύτη δεν αντίκειται εις το δημόσιον συμφέρον, ή η άνευ επιφυλάξεως είσπραξις χρηματικού εντάλματος, εκδοθέντος εις εκτέλεσιν, της προσβαλλομένης πράξεως. Πάντως η αποδοχή δέον να είναι ανεπιφύλακτος και ελευθέρα και ουχί να έλαβεν χώραν υπό την πίεσιν της επελεύσεως επιβλαβών συνεπειών διά τον αιτούντα.”

10 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η παρούσα προσφυγή κρίνεται απαράδεκτη και απορρίπτεται χωρίς όμως οποιαδήποτε διαταγή αναφορικά με τα έξοδα.

15 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*